Εφημερίδες του ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΕΣΤΙΑ

«Καὶ ἡ ἀπορία αὐτὴ μεταβάλλεται εἰς ἀνησυχίαν ὅταν ἐνθυμηθῶμεν ὅτι, οὐχὶ ἅπαξ, οἱ ἑταῖροι τῆς Κοινότητος μᾶς ἔθεσαν ὅρους πολιτικοὺς, ἤγουν τὴν προηγουμένην ρύθμισιν τῶν διαφορῶν μας μὲ τὴν Τουρκίαν διὰ νὰ συζητήσουν τὴν ἔνταξίν μας. Ὁπότε διερωτώμεθα· μήπως αὐτὴ ἡ μεταστροφὴ σημαίνει τὴν εἰς τὸ παρασκήνιον ἀποδοχὴν κάποιων ρυθμίσεων — εἰς βάρος μας φυσικὰ—μὲ τὴν Τουρκίαν, εἰς τὴν Κύπρον καὶ τὸ Αἰγαῖον; Τὴν ἀπορίαν δὲ αὐτὴν καθιστᾶ τασούτω ἐντονωτέραν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐκ τῶν ἰσχυροτέρων παραγόντων τῆς Κοινότητος, κ. Ρὸϋ Τζένκινς, εἰς προβλέψει πρὸ πενθημέρου ὅτι «ὅλαι αἱ δυσκολίαι θὰ ἀρθοῦν κατὰ τὰς συνομιλίας τῆς Τετάρτης» —τοῦθ' ὅπερ καὶ ἐγένετο. Ποῦ τὸ ἤξευρε; Καὶ μὲ ποῖον ἀντάλλαγμα ἐκ μέρους μας ἤρθησαν;»

ΤΟ ΒΗΜΑ

«Τὸ ἴδιο χρέος, ποὺ ἐπιβάλλει τὴν ἀναγνώρισιν τῆς δόξας, ὑπαγορεύει καὶ τὴν ἐπισήμανση τῶν σκιῶν. Σκιὲς ὑπῆρξαν, ὅταν ὁρισμένοι ποὺ πέρασαν κι' ἀπ' τὸ κατώφλι τῆς Σχολῆς Εὐριπίδων, παρεξήγησαν τὸν σκοπό, γιὰ τὸν ὁποῖο τὸ Ἔθνος τοὺς εἶχε ἐμπιστευθεῖ τὴν ὑλικὴ δύναμη τοῦ στρατιωτικοῦ μηχανισμοῦ του καὶ τοὺς εἶχε προφοδοτήσει μὲ τὸ ἀπαιτούμενο κῦρος γιὰ νὰ ἡγοῦνται τῆς ἐνόπλης ἑλληνικῆς νεότητας. Ὅταν παρεξέκλιναν ἀπ' τὴν ἀποστολή τους, ἀφέθηκαν νὰ γίνουν ὄργανα ἰδιοτελῶν μωροφιλοδόξων ἢ κοινῶν κακοποιῶν κι ἀποτόλμησαν νὰ σφετερισθοῦν τὴν πολιτικὴ ἐξουσία καταπατώντας ἅπαξ μαζὶ μὲ τὴ λαϊκὴ κυριαρχία, καὶ τὸν ὅρκο τους. Τότε, δὲν καταρράκωσαν ἁπλῶς τὸ γόητρο τοῦ σώματός τους, οὔτε ἤλθαν μόνο σ' ἀνόσια διάσταση μὲ τὸ Λαό. Ὁδήγησαν σ' ἐθνικὴ συμφορά.

Ὁλόψυχα εὐχόμαστε, μαζὶ μ' ὁλόκληρο τὸν Ἑλληνικὸ Λαό, ἀντλῶντας διδάγματα ἀπ' τὴν ἱστορία της, ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Εὐριπίδων σταθερὰ νὰ παδηγετεῖ στὸ μέλλον τοὺς μαθητές της στὸ δρόμο τῆς νομιμοφροσύνης τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς τιμῆς».

ΒΡΑΔΥΝΗ

«Ἡ οὐσιαστικὴ δικαίωσι μιᾶς μεγάλης πολιτικῆς ἑνὸς μεγάλου Εὐρωπαίου ἡγέτη, στοιχειοθετήθηκε προχθὲς στὶς Βρυξέλλες, καθὼς τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας παραχωροῦσε τὴ θέσι του στὸ πρωϊνὸ φῶς. Μιὰ ἡμέρα καινοῦργια ἀρχιζε γιὰ τὴν Εὐρώπη καὶ γιὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ἡ Εὐρώπη τῶν Ἐννέα θὰ εἶναι σὲ λίγο ἡ Εὐρώπη τῶν Δέκα. Καὶ ἡ Ἑλλάδα θὰ μετέχη στὴ διευρυμένη Εὐρωπαϊκὴ Κοινότητα ἰσότιμα μὲ τὶς πιὸ μεγάλες τὶς πιὸ ἀνεπτυγμένες δυτικοευρωπαϊκὲς χώρες. Νέοι, εὐρύτατοι διαγράφονται γιὰ τὸν τόπο ὁρίζοντες. Καὶ βάσιμη θεμελιώνεται ἡ ἱστορικὴ προοπτικὴ ν' ἀλλάξη αὐτοῦ τοῦ πολυβασανισμένου Λαοῦ ἡ μοῖρα.

Χρειάσθηκαν ἀγῶνες 20 ἐτῶν, γιὰ νὰ φθάσουμε στὴν καμπὴ τῆς 21ης Δεκεμβρίου. Ἡ πολιτικὴ διορατικότητα τοῦ Κωνσταντίνου Καραμανλῆ πρέπει νὰ τοποθετηθῆ στὴν ἀφετηρία τῆς μακρᾶς πορείας πρὸς τὶς Βρυξέλλες, ἀφοῦ τερματίσθηκε οὐσιαστικὰ προχθὲς τὸ πρωϊ, καθὼς κατάκοποι οἱ διαπραγματευτὲς ἐγκατέλειπαν τὴν αἴθουσα τῶν συσκέψεων τοῦ μεγάρου Καρλομάγνου».

«ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ»

ΑΠΟ χθὲς, ἡ Ἑλλὰς εἶναι οὐσιαστικὰ, τὸ 10ο μέλος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινότητος. Μετέχει τυπικὰ καὶ πρακτικά, στὴν μεγάλη εὐρωπαϊκὴ οἰκογένεια. Ἀνήκει σ' ἕνα κλῖμα διεθνοῦς ἀλληλεγχύης καὶ προόδου. Ὁ ἀγὼνας γιὰ νὰ ἐπιτευχθῆ τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ ἔργο ἦταν μακρὸς καὶ δύσκολος. Ἀλλά, τὸν ὁλοκλήρωσε παρ ὅλες τὶς διεθνεῖς ἀντιξοότητες καὶ τίς δημαγωγικὲς ἀντιδράσεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἡ κυβέρνησις βοηθουμένη ἀπὸ τὸ σωστὸ αἴσθητήριο τοῦ λαοῦ. Τὸν ἔφερε, προπαντὸς, εἰς πέρας ἡ προσωπική πίστις τοῦ Καραμανλῆ, ποὺ εἶχε κάνει τὴν ὑπόθεσι τῆς ἐντάξεως στὴν ΕΟΚ ὅλωμά του.

Στὴν ὥρα αὐτὴ τῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ τῆς ἱκανοποιήσεως ἀξίζει νὰ τὸ ἀναγνωρίσι καὶ νείς ἀνεπιφύλακτα.

Καὶ νὰ τοῦ ἀπευθύνη ἕνα μεγάλο εὖγε.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

«Ἐπικειμένης — προφανῶς —τῆς μετάταξής του στὸ ὑπουργεῖο Δημοσίας Τάξεως, ὁ ὑπουργὸς Βιομηχανίας κ. Ἔβερτ συνέγραφε καὶ δημοσίευσε σχετικῆ... διατριβῆ. Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄκρως ἀποκαλυπτικὸς τίτλος της: «Ἀθῆνα 1944: 33 ἐφιαλτικὲς ἡμέρες ἀπὸ ἕνα προμελετημένο ἔγκλημο —Ποιοὶ ἐξαπέλυσαν τὰ Δεκεμβριανά». Στῆ... διατριβῆ του αὐτὴ ὁ κ. Ἔβερτ, μὲ τὴν ἐμβρίθεια τοῦ...πορφυρογέννητου καὶ ἀστυνομοτραφοῦς δημοσίου παράγοντα, ἐπιχειρεῖ νὰ διδάξει στοὺς ἔνθεν καὶ ἔνθεν πρωτεργάτες τῆς τραγικῆς ἐκείνης σύρραξης τὴν Ἱστορία τους! —τουτὲ στιν γιατὶ πολέμησαν, πῶς πολέμησαν, πόσο πολέμησαν, μὲ ποιοὺς πολέμησαν, καὶ γιὰ ποιοὺς πολέμησαν...

Ὁ κ. ΕΒΕΡΤ εἶναι σήμερα 39 χρόνων. Ἄρα, τὸ Δεκέμβρη τοῦ 1944 ἦταν μόλις 5 χρόνων! Παρὰ ταῦτα—χωρὶς νὰ φημίζεται γιὰ τὶς ἰδιαίτερες μελέτες του περὶ τὴν σύγχρονη ἱστορία μας —αἰσθάνεται ὅτι μπορεῖ, ἀζημίως γιὰ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἀξιοπιστία του, νὰ βγαίνει νὰ μᾶς δείξει— κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενο —τὰ ἀμπελοχώραφά μας, δηλαδὴ νὰ μᾶς πεῖ ὅτι τὰ πράγματα δὲν ἔγιναν ὅπως τὰ ζήσαμε, ἀλλὰ ὅπως ἐξυπηρετοῦν τὸν πολιτικὸ ρατσισμὸ του».

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

«Ἡ ἐξυγίανση τοῦ φορολοτικοῦ κυκλώματος δὲν εἶναι δυστυχὼς μόνο ζήτημα φορολογικῆς συνειδήσεως τοῦ πολίτη. Δὲν διαφεύγει ἀπὸ κανένα σύγχρονο ἄτομο ἡ οὐσιαστικὴ κοινωνικὴ σημασία ποὺ ἔχει ἡ ἰσομοιρία τῶν βαρῶν καὶ ἡ ἀναγκαιότητα τῆς φορολογίας. Γι' αὐτό, οἱ ἔλεγχοι καὶ ἡ ἀνίχνευση τῶν παρανόμων ἢ ἀδήλων κερδῶν ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες ὑπηρεσίες εἶναι πολλαπλῶς ἡ ἐξυγιαντικὴ ἐνέργεια».

ΤΑ ΝΕΑ

«Στὰ κυβερνητικὰ ἐδρανα ἐθεάθη νὰ κάθεται προχθὲς βράδι, στὴ Βουλή, ὁ κ. Γ. Μαῦρος—δίπλα στὸν φίλο του κ. Π. Κανελλόπουλο. Σὲ λίγο, στὴν ἴδια «περιοχὴ» κάθησε ὁ κ. Η. Ἡλιοῦ. Καὶ τὸ δημοσιογραφικὸ «καρφί»:

— Παρεξήγησα τὸν κ. Μαῦρο. Τώρα ποὺ κάθησε ἐκεῖ κι ὁ κ. Ἡλιοῦ ἠσύχασα: δὲν ὑπάρχει φόβος τέτοιας διευρύνσεως!

Κι' ὅμως... Ὅλα γίνονται... Ἀκόμη κι' ὁ κ. Μπάλκος (ἐκεῖ ἐγώ...) ὑπουργός!»

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

«Ἡ ἀναγγελθεῖσα προχθὲς ἐκ Βρυξελλῶν συμφωνία μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, ἐπὶ ὡρισμένων βασικῶν θεμάτων, διὰ τὴν ἔνταξιν τῆς χώρας μας εἰς τὴν ΕΟΚ, ἐπετεύχθη οὐσιαστικῶς εἰς βάρος τῶν ἑλληνικῶν συμφερόντων. Τοῦτο καταγγέλλεται ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ ἀντιπολιτευόμενα τὴν κυβέρνησιν κόμματα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς δυναμένους νὰ γνωρίζουν τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν Κοινότητα θέματα. Ἡ Κυβέρνησις, ἐμφανισθεῖσα μόλις πρὸ 10ημέρου —μὲ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Κ. Καραμανλῆ πρὸς τοὺς 9 πρωθυπουργοὺς τῶν χωρῶν - μελῶν τῆς ΕΟΚ— ὡς δήθεν ἰσκληρύνουσα τὴν διαπραγματευτικὴν στάσιν της καὶ ἐμμένουσα εἰς τὸ αἴτημα τῆς θεσπίσεως γενικῆς 5ετοῦς μεταβατικῆς περιόδου, ποὺ ἰσχυσεν ἀλλοτε διὰ τὴν Βρεταννίαν, τὴν Δανίαν καὶ τὴν Ἰρλανδίαν —ὑπεχρεώθη προχθὲς νὰ συνθηκολογήση. Ἀπεδέχθη οὕτω, μακροτέραν —7ετῆ—μεταβατικὴν περίοδον διὰ τὰ πλέον ἐξαγώγιμα ἀγροτικὰ προϊόντα μας —ροδάκινα, τομάτα, τοματοπολτόν — καὶ διὰ τὴν ἐλευθέραν διακίνησιν τῶν Ἑλλήνων ἐργατῶν εἰς τὰς χώρας τῆς ΕΟΚ, ἐνῶ τηρεῖ μυστικότητα ἐπὶ τῶν συμφωνηθέντων διὰ τὸ ἐλαιόλαδον, τὸν οἶνον, τὰ καπνά, τὸ κρέας καὶ τὰ γαλακτοκομικὰ προϊόντα».

ΜΟΥΣΙΚΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ
at
ΑΛΕΞ. ΤΡΑΚΑΔΑΣ
Φιλοποίμενος 34 & 48
ΤΗΛ. 275.314

μόδες
Α' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΟΥΝΑΡΗ 49
ΤΗΛ. 278.783
Β' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΛΑΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ 9
ΤΗΛ. 221.709
ΜΕΛΙΣΣΑΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΤΡΑΙ

ΗΛΙΑΚΕΣ ΔΕΞΑΜΕΝΕΣ

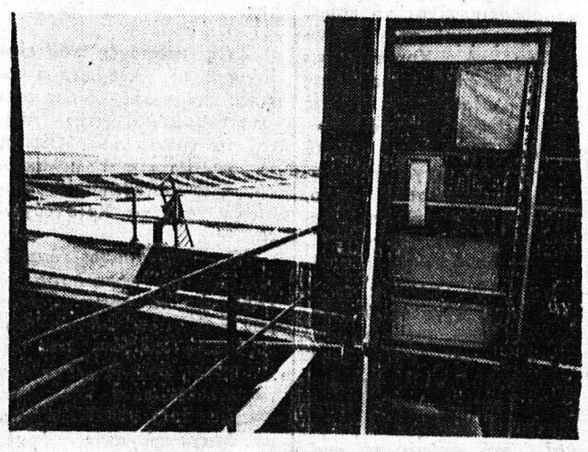

Μέσα σὲ λίγους μῆνες, ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια ἀπὸ μία δεξαμενὴ 20 στρεμάτων στὶς ἀκτὲς τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης θὰ παράγει ἀρκετὸ ἠλεκτρισμὸ γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν θερμάνσεως καὶ κλιματισμοῦ ἑνὸς ξενοδοχείου 200 δωματίων ποὺ κτίζεται ἐκεῖ κοντά.

Τὸ σχέδιο γιὰ τὴν ἠλεκτροδότηση τοῦ ξενοδοχείου ἀποτελεῖ τὴν πραγματοποίηση μακροχρονίων πειραματισμῶν μὲ ἡλιακὲς δεξαμενές. Γιὰ πρώτη φορὰ θὰ ἐπιχειρήσουν οἱ ἐπιστήμονες νὰ ἀποδείξουν ὅτι οἱ θεωρίες τους ἔχουν ἐμπορικὴ σκοπιμότητα.

Ὁ ἥλιος καὶ τὸ ἁλμυρὸ νερὸ εἶναι τὰ ὑλικὰ τοῦ νέου Ἰσραηλινοῦ ἡλιακοῦσχεδίου ποὺ εἶναι τὸ πνευματικὸ δημιούργημα τοῦ καθηγητοῦ Χάρρυ Τζεῖ Ταμπὸρ τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ ἐνέργεια παράγεται ἀπὸ τὸ πολὺ ζεστὸ νερὸ στὸ βάθος μιᾶς δεξαμενῆς μὲ εἰδικὸ ἐπίστρωμα χωρίς νὰ δημιουργοῦνται «κύματα». Ἡ δεξαμενὴ γεμίζει μὲ στρώματα νεροῦ διαφόρων πυκνοτήτων.

Μὲ τὴν διέλευση τοῦ ζεστοῦ νεροῦ μέσα ἀπὸ ἐναλλάκτες θερμότητας, γίνεται δυνατὴ ἡ χρῆση τῆς ἐνεργείας γιὰ τὴν θέρμανση, ψύξη καὶ κίνηση τουρμπινῶν ποὺ ἔχουν σχεδιασθεῖ εἰδικὰ γιὰ τὴν παραγωγὴ ἠλεκτρισμοῦ.

Σύμφωνα μὲ τὸν Δρα Νάθαν Ἀράντ Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐνεργείας τοῦ Ἰσραήλ, «ἡλιακὴ δέξαμενὴ 2,5 στρεμμάτων μπορεῖ νὰ παράγει τὴν ἀπαιτοῦμενη ἐνέργεια γιὰ νὰ ἠλεκτροδοτηθεῖ μικρὸ κτίριο γραφείων ἢ πολυκατοικία 6 διαμερισμάτων». Ἡ αὔξηση εἶναι γραμμική: δεξαμενὴ 10.000 στρεμμάτων θὰ μποροῦσε νὰ τροφοδοτήσει ὁλόκληρη πόλη.

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα πλεονεκτήματα τοῦ συστήματος ἡλιακῶν δεξαμενῶν εἶναι ὅτι ἡ ἐνέργεια ἐναποθηκεύεται. Ὡρισμένα ἄλλα ἡλιακὰ συστήματα ἀποδεικνύονται ἀνεπαρκῆ ὅταν ἔχει συννεφιὰ γι' αὐτὸ καὶ χρησιμοποιοῦνται συγχρόνως μὲ ἄλλες βοηθητικὲς πηγὲς ἐνεργείας. Ἡ ἡλιακὴ δεξαμενὴ θὰ μποροῦσε νὰ ἀλλάξει τὴν κατάσταση αὐτή τελείως.

Μὲ τὴν διοχέτευση σὲ ρηχὴ δεξαμενὴ ἁλμυροῦ νεροῦ στὸ βάθος καὶ γλυκοῦ νεροῦ στὴν ἐπιφάνεια, τὸ βαρύτερο ἁλμυρὸ νερὸ παγιδεύεται στὸν πυθμένα, θερμαίνεται διαρκῶς καὶ φθάνει σὲ σημεῖο σχεδὸν βρασμοῦ. Καὶ ὅταν θερμανθεῖ ἡ δεξαμενὴ τὸ θερμὸ ὕδωρ μπορεῖ νὰ ἀντλεῖται συνεχῶς καὶ ὅταν δέν λάμπει ὁ ἥλιος.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟ ΧΕΙΜΑΔΙΟ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΚΤΟΠΛΟΪΚΩΣ

ΜΟΝΑΧΟ — Οἱ γεωργοὶ ἔπρεπε νὰ ὁδηγοῦν ἀλλοτε τὰ ζῶα τους ἀπὸ στενὰ καὶ ἐπικίνδυνα μονοπάτια κοντὰ στὴν λίμνη Κένιχζε, γιὰ νὰ φτάσουν ἀπάνω στὰ ὀρεινὰ λειβάδια καὶ νὰ κατεβάζουν πάλι στὰ χειμαδιά. Στὴν ὀρεινὴ αὐτὴ νότια περιοχὴ τῆς Δ. Γερμανίας, λιγόστεψαν μὲν τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ ἀγελάδες, ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἐκλείψει τελείως. Διαπιστώθηκε δὲ ὅτι ἡ θερινὴ παραμονὴ σὲ ὀρεινοὺς βοσκότοπους, συντελεῖ πολὺ στὴν ὑγεία τῶν ζώων, ἐκτὸς αὐτοῦ δὲ ἀρχισαν καὶ ἐρήμωναν πολλὰ ὀρεινὰ λειβάδια, ὅταν εἶναι σὲ λειτουργία, γιατὶ καταλήγουν ἐκεῖ οἱ ὀρειβάτες. Σὲ πολλὰ μέρη ἄρχισε τώρα, σύμφωνα μὲ τὴν παράδοση, νὰ γιορτάζεται ἡ ἡμέρα τῆς φθινοπωρινῆς ἀναχώρησης ἀπὸ τοὺς ὀρεινοὺς βοσκότοπους, στὴν γιορτὴ δὲ αὐτὴ, συμμετέχουν καὶ οἱ παραθεριστές. Ὅσοι παραθέριζαν στὴν περιοχὴ Μπέρχτεσγκαντεν π. χ. διασκέδασαν ἰδιαίτερα μὲ τὸ θέαμα τῶν ἀγελάδων ποὺ ἐπέστρεψαν στὰ χειμαδιὰ «ἀκτοπλοϊκῶς».

ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ
ΝΑΤΑΛΥΣ
εἴδη μητροτητος παιδικά
ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ
παιχνίδια κεντήματα
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 62
ΠΑΤΡΑΙ

ΝΕΑΝΙΚΑ ΕΠΙΠΛΑ
ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΟΥ ΕΛΕΙΠΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΑ
Ἀποκλειστικὰ γιὰ τοὺς νέους καὶ τίς νέες ποὺ θέλουν ν' ἀγοράσουν τὸ μοντέρνο ἔπιπλο ποὺ ταιριάζει στὰ γοῦστα τους.
ΕΚΘΕΣΙΣ—ΠΩΛΗΣΙΣ
ΦΑΝΗΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 58
(ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΤΗΛ. 224.297 = ΠΑΤΡΑΙ

ΕΠΙ ΤΗ ΑΥΡΙΑΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΟΡΤΗ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Η ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ἡμέρα εἶναι ἡ αὐριανή. Ὅλαι αἱ ἡμέραι εἶναι καλαί, ὁ χρόνος εἶναι μία ἀξία, ὁ Δημιουργὸς μᾶς μέτρησε τὸ χρῆμα αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον μας. Ἐκράτησεν ὅμως μίαν ἡμέραν διὰ τὸν Ἑαυτόν Του. Καὶ αὐτὴ ἦτο ἡ ἡμέρα τοῦ Υἱοῦ Του. Δέν κατεκράτησε τὴν ἡμέραν αὐτήν εἰς βάρος μας, δέν μᾶς τὴν ἐστέρησεν, ἀλλὰ τὴν ἐφύλαξε πρὸς χάριν μας καὶ μᾶς τὴν προσέφερεν ὡς οὐράνιον δῶρον καὶ θεάν κληρονομιάν.

Ἡ ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων δέν εἶναι, ὅπως αἱ ἄλλαι 24ωρος, διότι ἡ σημασία της δέν γνωρίζει ὅρια, ἡ ἀπήχησίς της εἶναι αἰωνία. Δέν ἤρχισεν ὅπως αἱ ἄλλαι ἡμέραι τά ξημερώματα, ἀλλὰ πολὺ πρίν ἀνατείλη ὁ ἥλιος. Μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τοῦ σκότους ἀνέτειλεν ἡ ἀνέσπειρος Ἀνατολή καὶ ἡ ψυχρὴ νύκτα μετεβλήθη εἰς ἡμέραν φωτολουστον. Τὸ μεσονύκτιον εἶναι τὸ σύνορον δύο ἡμερῶν καὶ χωρίζει ἐκεῖνο ποὺ ἐπέρασε μὲ αὐτὸ ποὺ ἔρχεται. Ὁ Χριστὸς στέκεται ἀνάμεσα εἰς τὸ παρελθὸν καὶ τὸ μέλλον, τά κρατεῖ καὶ τά δύο καί τὰ ἑνώνει. Εἶναι ὁ πανταχοῦ καὶ πάντοτε Παρών, ὁ Αἰώνιος «ὁ Ὤν», «Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ». Ἡ Γέννησίς Του ἔλαβε χώραν ἐν ὥρᾳ νυκτὸς καὶ ἐν μέσῳ χειμῶνι ὑπὸ συνθήκας ἀπεριγράπτου ἀθλιότητος. Καί ὅμως τὴν ψυχρότητα τοῦ Σπηλαίου καὶ τὴ πτωχεία τῆς Φάτνης καὶ τὴν ὅλην στέρησιν διεσκέδαζεν ἡ ἀκτινοβολία τοῦ Θείου Βρέφους, τὸ γλυκύ του χαμόγελο. Ἐφόρεσε τὸ πτωχὸν καὶ ἀσθενές ἔνδυμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, ἔλαβε δούλου μορφὴν καὶ ἀνέλαβεν ὅλον τὸ βάρος τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας ἐπάνω Του, ἀπὸ τοῦ βρεφικοῦ Του λίκνου μέχρι τοῦ Σταυροῦ. Καί μᾶς ἐδίδαξεν ἐμπρόκτως, ὅτι καμμία συμφορὰ δέν εἶναι ἱκανὴ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὸ σκοτάδι, ὅταν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν μας φέγγει τὸ Βηθλεεμιτικὸ ἄστρον. Ὁ Ἰωάννης γράφει εἰς τὸ Εὐαγγέλιόν Του ὅτι «ὁ Λόγος σάρξ ἐγένετο». Τοῦτο ἐκφράζει συγχρόνως καὶ δυναμικὰ καὶ σοφίαν. Περισσότερον ὅμως ὁμιλεῖ διὰ τὴν ἀγάπην, διότι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄκρα συγκατάβασις καὶ ταπείνωσις Αὐτοῦ.

Ἄγγελος διεκήρυξε τὸ θαῦμα τῆς ἐνανθρωπήσεως πρὸς τοὺς βοσκοὺς καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν εἰς τὴν ἐπίσημον διαβεβαίωσιν ποὺ εἶχε πιστοποιηθῆ κατὰ τόσον παηγυρικὸν τρόπον. Μὲ αὐτήν τὴν πίστιν σπεύδουν κατόπιν νὰ ἴδουν τὸ ὄνειρον τῶν ἐλπίδων των, νὰ λάβουν πρῶτοι τὴν εὐλογίαν τοῦ Κυρίου των καὶ νὰ συμμετάσχουν πρῶτοι εἰς τὴν χαράν τῆς βασιλείας Του. «Διέλθωμεν δή ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν» (Λουκ. 6' 15). Δέν ἦτο μία τυπικὴ ἐπίσκεψις, ἢ ἁπλῶς μία ἱκανοποίησις τῆς περιεργείας των Ἦτο κάτι τὸ βαθύτερον. Ἦτο μία πιστοποίησις, καὶ μία λατρεία, μία πρᾶξις μὲ πολὺ μεγάλον ἀντίκτυπον. Τὸ «ῥῆμα» του Ἀγγέλου δέν ἦτο σχῆμα λόγου, ἀλλ' ἀποκάλυψις τοῦ μεγαλυτέρου μυστηρίου. Κατά πληκτοι παρατηροῦν Ἐκεῖνον ποὺ δέν ἠτύχησαν νὰ ἴδουν οἱ Προφῆται τοῦ Ἰσραήλ. Τὸ Βρέφος τῆς ἁγίας Παρθένου εἶχεν εὐθύς τὰς πρώτας κατα κτήσεις Του. Καμμία δύναμις κανεὶς ἄνεμος, κανένα ρεῦμα ὁσονδήποτε ἰσχυρὸν, δὲν ἠμπορεῖ νὰ σβήση τὴν λάμψιν τοῦ φωτὸς ποὺ μετέβαλε ὄχι μόνον τὴν νύκτα εἰς ἡμέραν, ἀλλὰ καὶ τὸν ροῦν τῆς ἱστορίας καὶ τὴν ὄψιν τοῦ κόσμου. Ἡ ἀνθρωπότης ἐκοιμᾶτο ὕπνον βαθύν, ἀλλ' ὁ Θεὸς, εἰργάζετο τὴν σωτηρίαν μας. Εἰς τὴν βαθεῖαν σιγὴν τῆς νυκτὸς ὁ οὐρανὸς ἐπλησίασε τὴν γῆν καὶ διὰ τὴν συνάντησιν Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου εἶχεν ἀνάψει τὰ βεγγαλικά του. Ἦτο πολὺ γλυκεία ἐκείνη ἡ αὐγή. Ἡ γῆ ξυπνοῦσε ξαφνιασμένη καὶ σκιρτοῦσε ἀπὸ χαρά. Ὁ ἄνθρωπος εἶχεν ἐπανεύρει τὸν Θεὸν του καὶ μαζὶ μὲ Αὐτὸν καὶ τὸν ἴδιον τὸν ἑαυτόν του. Ἡ ἀνθρωπότης εἶχεν ἀντιπαρέλθει τὴν κρίσιμον καμπὴν καὶ ἔχε σωθῆ. Ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ εἶχε σαρκωθῆ, ἔγινεν Ἄνθρωπος καὶ ἀνύψωσε τὸν ἄνθρωπον. Ἡμεῖς μόνοι ἐσμὲν κρύναμεν τὸν ἄνθρωπον. Ὁ Χριστὸς μᾶς ἔδωσε τὴν δύναμιν καὶ τὰ μέσα νὰ πραγματοποιήσωμεν τὴν τελείωσίν μας. Ὅτι δέν ἠμπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ ἡ ἐπιστήμη, θὰ μᾶς τὸ δώσῃ ἡ πίστις. Αὐτὸ ποὺ δέν ἔχει ὁ «πτωχὸς» πλούτος καὶ ἡ «εὐτελής» δόξα, αὐτὸ ποὺ λείπει ἀπὸ τοῦ Ἡρώδου τὸ ἀνάκτορον καὶ τῶν Φαρισαίων τὴν ὑποκριτικὴν θεοσέβειαν τὸ εὑρίσκομεν εἰς τὴν ἀφελῆ πίστιν καὶ τὴν ψυχικὴν καθαρότητα τῶν ἁπλοϊκῶν βοσκῶν. Θὰ χρειασθῆ νὰ «διέλθωμεν ἕως Βηθλεέμ», ὅπως οἱ Ποιμένες, νὰ ὁρθρίσωμεν εἰς τὸ βασιλικὸν Σπήλαιον νὰ ὑποκλιθῶμεν ἐνώπιον τοῦ ἁγίου Νηπίου καὶ νὰ ζήσωμεν τὴν ἁπλοῦν καθαρότητα καὶ τὴν ἀμεμπτον καλλονήν Του. Νὰ Τὸν ἀναγνωρίσωμεν Βασιλέα μας.

Ἡ Νύκτα τῶν Χριστουγέννων περικλείει μεγάλας ἐννοίας. Εἶναι τόσον φωτεινὴ ὅσον ἡ ἀλήθεια καὶ τόσον αἰωνία ὅσον ὁ Θεός. «Ἡ μέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν». Ὁσον θὰ παρέρχωνται αἱ ἡμέραι καὶ οἱ χρόνοι θὰ διαδέχωνται ἀλλήλους, θὰ ἀντηχῇ τὸ σωτήριον σάλπισμα τῆς στρατιᾶς τῶν Ἀγγέλων. Ἀπὸ τὴν στιγμὴν ποὺ ἤρχισαν πὸ τὴνστιγμὴν ποὺ ἤρχισανέπί μας ἔχει ἁγιασθῆ. Ὁλόκληλος ἡ ζωή Ἐκείνου ἦτο ἀδιάκοπος λειτουργία. Ὁ Ὅρθρος τῆς ἀρχίζει ἀπὸ τὴν Βηθλεέμ. Τὸ μεσημέρι τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς συντελεῖται ἡ Θυσία τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως. Καί ἡ Λειτουργία ἐτελείωσε ἕνα ἀποκαλυπτικὸ πρωϊ.. Ἡ χαρὰ τῶν Χριστουγέννων εἶχε τὴν ἀπάντησίν της εἰς τὴν φαιδρότητα τῆς Ἀναστάσεως. Τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη» εἶναι ὁ ἀντίλαλος τῆς Ἀγγελικῆς Δοξολογίας. Τὸ Σπήλαιον τῆς Γεννήσεως ἦτο ἡ πρώτη Τράπεζα τῆς Προθέσεως. Ἁγία Τράπεζα τὸ Μνημεῖον τοῦ Ἐσταυρωμένου. Ἡ Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἐγκαινιάζει νέαν ζωὴν ἐπὶ τῆς γῆς, ζωὴν ἄλυπον, εἰρηνικήν, μεστὴν ἀγάπης καὶ χαρᾶς καὶ ἐλπίδων. Ὁ Χριστὸς — Ἀγάπη ἦλθε διά νά μᾶς κάμῃ καλλιτέρους. Μέ τὴν ἀγάπην καί ἡμεῖς ἄς ρυθμίσωμεν τάς σχέσεις μας καὶ μὲ τὸ φῶς τῆς Φάτνης ἄς ἐπηρεάσωμεν τὴν ζωήν μας. Θά ἔχῃ τότε ἀνατείλη μία νέα ἐποχὴ καὶ δι' ἡμᾶς καί δι' ὅλον τὸν κόσμον. Διότι δέν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος γιὰ νὰ σωθῆ ὁ κόσμος. Ὁ Χριστὸς εἶναι «ἡ Ὁδὸς καὶ ἡ Ἀλήθεια καὶ ἡ Ζωή».

Ι. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ = ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ
ΔΩΡΑ ΔΙΑΛΕΧΤΑ
ΚΑΡΤΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ
1.000 ΤΙΤΛΟΙ ΒΙΒΛΙΩΝ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ
5.000 ΤΙΤΛΟΙ ΒΙΒΛΙΩΝ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΥΣ
ΒΙΒΛΙΟ ΠΩΛΕΙΟ
ΜΕΘΕΝΙΤΗ
Β' ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΑΝ ΑΚΑΡΗ 178 Γ'

Τὸ κατάστημά μας Στὶς εἰδικὲς Γιορταστικὲς προσφορές. Εὐχεται ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ ΓΙΟΡΤΕΣ Σᾶς ἐγγυᾶται ποιότητα καὶ ὀμορφιά.
ΤΟΥΝΑΡΙΚΑ Κ